

Jees same meie woinuust küll selle lätbi
 di, kes meid on armastanud: siis hak-
 kas se haige sure healega itlema: hästi,
 woinuust küll, küll, hästi, hästi, selle
 lätbi kes meid on armastanud. Oh
 truust! ehk oh kui tru ning uskaw olled
 sinna, armast Jesus. Kui ta sai Jesusse
 laual olnud, siis lauldi: Jesussele min-
 na ellan, kui ta Ommu surren ka. n. s.
 f. Temma olli pärrast roggone waid, ja
 laswis ennese ette luggeda: Oh Jesus-
 simo mallestus, se annab mulle rõnuis-
 tust. n. s. f. ja siis keitis ta hinge näari
 ku 16 päwal, kui ta näis kuetruimend
 aastat.

Maenistus:

Selle sinuatsse lambrise ello ja surman
 sepärrast kirjaise itlespannud. 1) Et kein,
 kes sedda sawad nähka, õppinid moist-
 ma, mis suurt kasto ja rõmo se ellus ja
 surmas: sadab kui inimenne järgeste piit-
 ha kirja loeb.

Yhes weel mitte, ehk mitte öiete ei
 moista kirja luggeda, kui nemmad üksteist
 teigest ni paljo head kuulwad, siis on nen-